

Vírus revolúcie rovnostárskych šialencov

Piotr Doerre

10. júna 2020 ✚ *História*

Kedysi živé nákupné centrá sú ľudoprázdne. Zavreté kaviarne, reštaurácie, banky i služby. Školy bez študentov, kancelárie bez úradníkov. A čo je pre katolíka obzvlášť znepokojujúcim znakom doby – prázdne kostoly. Na vyľudnených uliciach policajné vozidlá, z ktorých sa neustále ozýva cez megafón: „Zostaňte doma, nevychádzajte von, trvá epidémia!“

Vo chvíli, keď čítate tieto slová, sú obrazy ako z katastrofického filmu iba spomienkou. Život sa vracia do normálu, pretože vrchnosť rozhodla, že najväčšia hrozba je už za nami, a je možné ukončiť nútenú karanténu miliónov občanov. Ale zatiaľ – keď sa píšú tieto slová – takmer celý svet zastal a zadržíava dych.

V miestach, kde boli vždy davy a vrava, je dnes pusto a ticho. Na námestí sv. Petra vyhrievajúcom sa na aprílovom slnku, nevidno pútnika ani turistu. Wall Street – hlavná ulica newyorského finančného impéria, je takmer úplne vyľudnená. Tu a tam sa osamelí chodci ponáhľajú z jedného smeru na druhý.

Trvalá sociálna vzdialenosť

Médiá však informujú, že je to iba začiatok. Ekonomovia odhadujú, že nám hrozí hospodársky pokles porovnateľný iba s veľkou krízou dvadsiatych rokov, ba možno ešte horší. Iní hovoria o hrozbe úplnej destabilizácie, ktorá visí nad svetom, spôsobenej prerušením dodávateľských reťazcov a k tomu ešte o globálnom konflikte, ktorý môže viesť k eskalácii napätých vzťahov medzi mocnosťami bojujúcimi o nadvládu na zemi.

Aj keby následky epidémie neboli až také dramatické, všetci vieme, že pred našimi očami prebiehajú zrýchlené procesy, ktoré zmenia spôsob života miliónov obyvateľov zemegule. Radikálne obmedzenia zavedené orgánmi jednotlivých krajín, ktorých spoločným menovateľom je tzv. sociálna vzdialenosť, sa usilujú zbaviť ich dočasného charakteru a presvedčiť verejnosť, že človek môže, ba dokonca musí žiť týmto spôsobom. Svetová zdravotnícka organizácia, ktorá sa usiluje pôsobiť čosi ako svetové ministerstvo zdravotníctva, oznamuje, že aj keď sa choroba bude dočasne zdať porazená, určite sa vráti, lebo iba vynájdenie a rozšírenie vakcíny môže poskytnúť ľudstvu relatívnu bezpečnosť. Potom sa však všetko nevráti do predošlého stavu, pretože môžu prísť ďalšie pandémie, takže stav „zvýšenej pohotovosti“ je potrebné udržiavať vlastne bez prerušenia. Z karantény nie je možné len tak ľahko vyjsť – opakujú experti WHO. Všetko naznačuje, že budeme musieť žiť vo svete permanentného boja proti epidémii.

Cui bono?

Napodiv, keď sa celý svet naháňal za peniazmi a úspechom a náhle prudko zastal ako vlak, v ktorom niekto zatiahol núdzovú brzdu, začali sa aktivovať tí, ktorých programom je odveký postulát revolučného procesu zameraného na egalitárne šialenstvo – pretvorenie ľudstva. Nič tak nepraje právnym, inštitucionálnym a hospodárskym zmenám, najmä v oblasti životného štýlu a mentality ľudských mäs, ako veľké vojny a veľké

kataklizmy.

Obzvlášť evidentná sa zdá byť snaha o depopuláciu planéty ako dôsledok epidémie. Ak teda existuje veľmi vplyvná lobby, ktorá už roky snuje plány viacnásobne znížiť ľudskú populáciu a na realizáciu tohto cieľa úspešne využíva všeobecnú podporu úplnej sexualizácie, ktorá oddeľuje sexualitu od plodenia a zároveň podporuje takzvané reprodukčné práva (čiže potraty), pričom na druhej strane presadzuje eutanáziu, táto epidémia jej prišla veľmi vhod.

Ba čo viac – vírus sa správa, akoby čínski špecialisti na biologické zbrane (pretože asi nikto nepochybuje, že „unikol“ z laboratória vo Wu-chane) ho ušili na špeciálnu objednávku tohto lobby. Nestačí, že vykonáva svojskú eutanáziu – keď eliminuje starších a slabých, ale útočí aj na mužské reprodukčné orgány a spôsobuje neplodnosť. Ak k tomu pridáme fakt, že do prác na vakcíne, ktorej vedľajším účinkom môže byť napríklad zníženie plodnosti očkovaných osôb, sa zaangažoval miliardár Bill Gates – jeden z najprominentnejších predstaviteľov depopulačnej strany – hneď máme kompletnú konšpiračnú teóriu.

Moderná revolúcia má však aj druhú tvár (tiež spojenú s depopuláciou), ktorou je radikálny ekologizmus. Jeho priaznivci, ktorým sa podarilo získať vplyv na medzinárodné organizácie a najväčšie globálne korporácie, sformulovali program tzv. trvalo udržateľného rozvoja, ktorý je *de facto* programom brzdenia globálneho hospodárskeho rozvoja a šírenia chudoby.

Pomáha koronavírus tým, ktorým ide o obmedzenie produkcie a hospodárskej aktivity človeka? Už teraz sú ekológovia radi, že vedľajším (alebo predpokladaným?) efektom epidémie je čisté ovzdušie v najviac industrializovaných regiónoch sveta, ktoré sa vďaka svojej výbornej komunikácii so svetom a hustote obyvateľstva stali oblasťami, ktoré sú vírusom najviac postihnuté.

Tento spôsob myslenia – ktorý je obzvlášť škandálny – je vlastný aj katolíckym „progresívcom“, ako je otec Benedikt Mayaki, jezuita, ktorý na stránkach Vatican News vyjadril radosť z toho, že zmena v správaní miliónov ľudí spôsobená pandémiou prináša prírode veľký úžitok. Ba čo viac, tvrdí, že epidémia je spôsob, akým sa Zem uzdravuje a redukuje ľudskú aktivitu.

Pod dohľadom

Epidémia koronavírusu je zároveň vynikajúcou príležitosťou pre pacifikovanie štátov, oblastí či dokonca ľudí, pre ktorých je globálna revolúcia kamienkom v topánke. Obmedzenie kontaktov, hliadky v uliciach, policajné sledovanie, zameranie sa obyvateľstva na uspokojenie základných potrieb – to všetko znamená, že akčný rádius „nepriateľov systému“ sa znižuje. Všetky aktivity sa presúvajú na internet, ktorý – ako ukazuje čínsky príklad i aktivita globálnych internetových gigantov ako sú Google a Facebook, môže podliehať prísnej kontrole a regulácii obsahu. Už dnes sa hovorí o takzvanej infodémii, čiže šírení falošných informácií o pandémii, ktoré má byť trestné.

Vzorom pre celý svet sa má stať čínske riešenie digitálneho monitorovania infikovaných ľudí tesne spätého so systémom policajného sledovania, ktorý komunistické úrady Strednej ríše rozvinuli na bezprecedentnej škále, a veľmi rýchlo našlo nadšených stúpencov nielen v Rusku riadenom „post-kágébéovskou“ klikou, ale aj v „zrelých západných demokraciách“, ako je Veľká Británia. Je každá moderná vláda oslobodená od pokušenia rozšíriť svoje právomoci a vypracovať mechanizmy kontroly spoločnosti? Pretože v prípade ohrozenia zdravia a života ľudia ochotne súhlasia s okliešťovaním ich práv a slobôd, pokiaľ majú šancu

prežiť.

Riadenie strachom

Hoci rovnostárska svetová revolúcia postupuje, jej funkcionári už dlhé roky, minimálne od úpadku osvietenskej viery v ľudský pokrok, nedokážu vygenerovať dostatočne silné spoločenské emócie, ktoré by strhli masy a zaangažovali ich do budovania ďalšieho Nového krásneho sveta. Nič nemôže nahradiť nádej na lepší zajtrajšok, ktorý ponúkali staré utópie. Síce o niečo lepšie sa darí podnecovať spontánnu nenávisť voči nepriateľom celého progresívneho ľudstva, ale ani ono neobstojí v testoch štandardov nastavených totalitarizmami 20. storočia.

Takže strach zostáva. Niekdajší strach z jadrovej vojny či terorizmu nahrádzajú nové obavy: ekologická katastrofa, hospodárska kríza, epidémia. Ak sa nad tým človek bližšie zamyslí, vyzerá to, že práve strach pred nákazou je optimálny na dosiahnutie cieľov ideológov rovnostárstva.

A to predovšetkým preto, že je dosť bežný. Ľudia sa panicky boja nielen smrti, ale aj samotnej choroby. Azda preto, lebo dôverovali rôznym žonglérom, ako Yuval Noah Harari, podľa ktorého vďaka rozvoju vedy a biotechnológie sa z nich stanú bohovia, ktorí budú večne žiť? Alebo preto, že už neveria v posmrtný život nielen vo forme, ktorú učí ortodoxné katolícke učenie, ale ani nijakú inú jeho verziu? Či preto, že ich jedinou perspektívou je pohodlný a prosperujúci život plný potešenia, v ktorom sa oddávajú ozajstnému kultu zdravia a fyzickej kondície?

Ďalšia vec je, že strach z nákazy vedie k dodržiavaniu neslávnej spoločenskej vzdialenosti, ktorá nie je ničím iným než začiatkom odcudzenia a spoločenskej atomizácie, ktorá bezbranných jednotlivcov vydáva na milosť a nemilosť držiteľom reálnej moci (a nemusia to byť nutne politické authority). Napokon – z vyššie uvedených dôvodov – vedie k depresii a zúfalstvu. Vtedy ľahko možno podľahnúť psychomanipulácii, uveriť v akýkoľvek sociálno-politický program a podriaďiť sa každému systému.

Ako sa proti tomu brániť? Ide iba o *auxilia*, ku ktorým sa možno obrátiť so žiadosťou o pomoc. *Pane, opora moja, útočisko moje, osloboditeľ môj. Bože môj, moja pomoc, tebe dôverujem; ty si môj štít, sila mojej spásy a môj ochranca!* (Ž 18, 3). Človek, ktorý skutočne verí Božej Prozreteľnosti, paralyzujúci strach nepozná. Využije moc krízový stav na posilnenie svojich právomocí na úkor občanov?

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/virus-revolucie-rovnostarskych-sialencov/>